

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/13590.**

Benyújtás dátuma: **2026-02-06 20:06**

Parlex azonosító: **YTR5YQCP0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Sebián-Petrovszki László (DK), Arató Gergely (DK), Barkóczi Balázs (DK), Dr. Dávid Ferenc (DK), Földi Judit (DK), Gréczy Zsolt (DK), Gy. Németh Erzsébet (DK), Hegedüs Andrea (DK), Dr. Komáromi Zoltán (DK), Kálmán Olga (DK), Dr. Oláh Lajos (DK), Rónai Sándor (DK), Varga Ferenc (független), Varga Zoltán (DK), Varju László (DK)**

Törvényjavaslat címe: **A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a levonás alól mentes jövedelmek végrehajtás alóli védelmének megerősítése érdekében történő módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján „**a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a levonás alól mentes jövedelmek végrehajtás alóli védelmének megerősítése érdekében történő módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2026. évi törvény

a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a levonás alól mentes jövedelmek végrehajtás alóli védelmének megerősítése érdekében történő módosításáról

[1] Az Országgyűlés az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltóság sérthetetlenségéből, valamint a XIX. cikkben megfogalmazott szociális biztonság iránti állami felelősségből kiindulva megállapítja, hogy a végrehajtási eljárás nem eredményezheti az érintettek létfeltételeinek ellehetetlenülését.

[2] Az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy a munkabérből, nyugdíjból és az azokkal egy tekintet alá eső jövedelmekből levonás alól mentesített összeg nem kegy, hanem az emberi méltóság védelmének eszköze, amelynek tényleges érvényesülését az államnak a végrehajtás minden formájában biztosítania kell.

[3] Az Országgyűlés elfogadhatatlannak tartja azt a gyakorlatot, amely pusztán technikai megoldások révén kiüresíti a jogalkotó által biztosított szociális védelmet, és lehetővé teszi, hogy az érintettek a megélhetésükhöz szükséges minimumtól is elessenek.

[4] E törvény megalkotásával az Országgyűlés egyértelművé teszi, hogy a jogszerű követelések érvényesítése nem írhatja felül az emberi méltóság és a megélhetéshez való jog alkotmányos védelmét, és hogy a végrehajtás nem válhat az elszegényedés eszközévé.

1. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 79/A. § (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára érkező

a) munkabérből,

b) nyugdíjból,

c) a munkabérrel azonos elbírálás alá eső egyéb rendszeres jövedelemből

származó összegek tekintetében a hatósági átutalási megbízás nem terjedhet ki arra a jövedelemrészre, amely a 65–72. §-ai alapján levonás alól mentes.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató a hatósági átutalási megbízás teljesítése során köteles biztosítani, hogy az (1) bekezdés szerinti levonás alól mentes összeg a számlatulajdonos rendelkezésére álljon.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem bír jelentőséggel, hogy a levonás alól mentes jövedelemrész a fizetési számlára történő jóváírást követően kerül végrehajtás alá.

(4) E § rendelkezéseit a pénzforgalmi szolgáltató által több szerződés alapján kezelt, adóst megillető együttes összegre kell alkalmazni, azzal, hogy a Vht. 65–72. §-ai alapján levonás alól mentes jövedelemrész e körben is megilleti az adóst.”

2. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 79/B. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti kiterjesztés nem terjedhet ki arra az összegre, amely a Vht. 65–72. §-ai alapján levonás alól mentes jövedelemrésznek minősül, függetlenül attól, hogy az mely fizetési számlán, betétszámlán vagy takarékbetét-számlán került jóváírásra.”

3. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. §

E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően teljesítendő hatósági átutalási megbízásokra a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell.

Általános indokolás

A bírósági végrehajtás intézménye szükséges része a jogrendnek, azonban nem feledkezhet meg arról, hogy az eljárás alanya minden esetben ember, akinek a végrehajtás idején is joga van a legalapvetőbb létfeltételekhez. A jogállam nem mérhető pusztán abban, hogy képes-e a követelések behajtására, hanem abban is, hogy közben meg tudja-e védeni azokat, akik a legkiszolgáltatottabb helyzetben vannak.

A hatályos szabályozás eltérően kezeli a munkabérből, nyugdíjból és az azokkal egy tekintet alá eső jövedelmekből történő közvetlen letiltást, illetve az ugyanezen jövedelmek bankszámlára érkezését követően alkalmazott hatósági átutalási megbízást.

Míg a jövedelemből történő letiltás esetén a jogalkotó szociális szempontokat érvényesít, és meghatározott jövedelemrészt levonás alól mentesít, addig a bankszámlára vezetett inkasszó lehetővé teszi, hogy e védelem ténylegesen kiüresedjen. Ennek következtében a végrehajtás alá vont személy megélhetését szolgáló, jogszabály által védett jövedelemrész is elvonásra kerülhet.

A végrehajtás alá kerülő személyek jelentős része alacsony jövedelmű munkavállaló vagy nyugdíjas, akiknek a munkabérük vagy nyugdíjuk az egyetlen rendszeres bevételi forrásuk. Számukra a levonás alól mentesített jövedelemrész nem kényelmi tartalék, hanem a mindennapi megélhetés fedezete: az élelmiszer, a gyógyszerek, a rezsi és a lakhatás költsége.

A hatályos szabályozás ezt a helyzetet felismeri, amikor a munkabérből és nyugdíjból történő letiltás során meghatározott összeget mentesít a végrehajtás alól. A gyakorlatban azonban ez a védelem sok esetben illuzórikussá válik, mivel a bankszámlára érkező jövedelem hatósági átutalási megbízással akkor is elvonható, ha az a jogszabály szerint levonás alól mentes összegbe tartozik. Ennek következményeként előfordul, hogy az érintett egyik napról a másikra minden forrás nélkül marad.

Ez a helyzet különösen súlyos azok számára, akik nem rendelkeznek megtakarítással, családi segítséggel vagy alternatív jövedelemmel. Egy ilyen elvonás nem csupán pénzügyi nehézséget, hanem azonnali létbizonytalanságot okoz, és ellehetetleníti az érintettek alapvető életvitelét.

A törvényjavaslat célja annak biztosítása, hogy a jogalkotó által már elismert védelem ne vesszen el a végrehajtás technikai formájának megválasztása miatt. A módosítás azt kívánja kimondani, hogy ami a jog szerint nem vonható el az ember kezéből, az ne legyen elvonható akkor sem, ha bankszámlára érkezik. A javaslat nem a tartozások elengedéséről szól, hanem arról, hogy a végrehajtás ne vegye el az érintettektől azt a minimumot, amely a méltó emberi élet feltétele. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a munkabérből, nyugdíjból és az azokkal egy tekintet alá eső jövedelmekből levonás alól mentes összeg nem válik végrehajthatóvá pusztán attól, hogy azt a jogosult bankszámlára utalják. A szabályozás megakadályozza a végrehajtási eljárásban kialakult olyan gyakorlatot, amely a jogalkotó által biztosított szociális védelem megkerüléséhez vezet, és ezzel aránytalan terhet ró az adósra.

A 2. §-ban foglalt szabályozás célja annak biztosítása, hogy a végrehajtási eljárás során alkalmazott számlakiterjesztés ne vezessen a jogszabály által levonás alól mentesített jövedelemrész elvonásához. A módosítás a végrehajtás hatékonyságát nem csökkenti, ugyanakkor garantálja az emberi méltóság és a megélhetési minimum alkotmányos védelmét.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.